

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A legszebb ünnep.

A lángnyelveknek ünnepén rendületlenül áll a magyar nemzet abban a hitében, hogy ez a magyar föld, melyet a vér termékenyített meg, hősök porai tették kalásztermővé, időtlen időkig a magyar nemzeté lesz.

Az apostolok tüzes szavaiból ime erős hit fejlődött, mely benne gyökerizik a szívekben s onnan sem kétségbeesés, sem rossz idők csapása, sem ellenség gonosz támadása soha ki nem irtja többé.

Hiszen rossz időben van most is elég részünk. Hiányzik a kenyér igen sokaknak az asztaláról . . . Verejtékező munkásnak nem fizet annyit a fáradsága, amennyi elhullott veritékének pótlására kell s ez a gabonatermő ország félelemmel, visszafojtott lélekzettel lesi az új kalász fakadását, új gabona érését, fűszál serkedését, gyümölcsfa virágának hullását . . .

Piros pünkösdi napján kérjük az egek Urát, adjon e szegény népnek végre jó — bő esztendőt.

*

Legmagasztosabb ünnepét üli ma a keresztény világ. »Piros pünkösdi« napját, melyet így maga a nép keresztelt el. Különben úgy ez, mint a kereszténység másik két sátoros ünnepe is a zsidó nép vallásos életéből jött át Krisztus híveihez. A régi zsidóság sok évezredekkel ezelőtt az aratást hála ünnepeként szentelte meg. A kereszténység is aratást ünnepelt, de nem azt, amikor a föld népe hálát ad az év terméseért. Mi a lelki aratás emlékére engeszteljük a virágos május napját.

A lelki aratásért, amikor Péter apostol egyetlen beszédével három ezer lelket nyer meg Krisztus egyházának, amikor hatalmas szónoklata varázsvesszejével több ezer hívőt hajt be az akolba, melynek gondviselője »Mi atyánk«, pásztora a mennyei dicsőséget nyert Krisztus Jézus, kinél »más név ég alatt nem adatott nekünk, ki által kellene megtartatnunk«. És tán mondanunk is felesleges, hogy e 3000 lett a hívők első zsengeje s első alapja amaz anyaszentegyháznak, melynek követőit a jó Istenben igaz hit, az

egymás iránti testvéri szeretet és a jövő életben helyezett édes reménység tart ma is össze, mint összetartá a szent hajdanban is a mester eltávoztával, az árván maradt tanítványokat, kik »valának — az irás szerint — mindnyájan egyenlő akarattal.«

Őket e három eltette és ebben való igazi meggyőződésük következtében szállt le reájuk, mesterük ígérete szerint a Szentlélek, aki azután esodát műveltetett velük és általuk.

Ma is bizony szükség lenne, hogy Szentlélek szállja meg a szíveket és szükséges is lesz mindaddig, míg az igazság sántikál a földön, míg mindenki be nem tölti hivatását hűséggel, míg a társadalom teste fekélyes lesz s míg az emberiség a tökéletesedés útján a célhoz nem ér.

Esdjük és várjuk azért s kérjük Istent, hogy töltsen ki reánk is bő mértékben, hogy az ő szent országát már itt e földön fölépíthessük.

Boldogok, kik erre törekszenek. Mi is t. olvasóinknak ily reményben kívánunk boldog pünkösdi ünnepeket.

X.

Látogatás a kórházban

Hanságné, ahogy a kórház folyosóján végigment, illatos zsebkezdőjét a szájához szorította. Carbol, jodoform s egyéb illatokkal volt telítve a nehéz, sűrű levegő, csupa bánat és betegség áradt szerte a szürke folyosón s az életerős szép asszony úgy érezte, hogy nem bírja sokáig ezt a nyomasztó környezetet. A mérsékelten tisztogott ablakokon gyéren lopózott be a napsugár, mintha érezné az élet erőteljes fénye, hogy rossz helyen jár itt, a kórházban, a temető előcsarnokában. Szürke zubbonyos betegek lesütött fejjel, némán, lassan vonszolták végig fáradt tagjaikat a folyosón; kíváncsian bámultak az asszonyra, aki elfordította a fejét. A betegek utána néztek, amint elrebbent előttük a fiatalság, erő és szerelem. Söhajtottak. Oh, szerelem!

A szolgálta Hanságnét a 19-es számú szobába vezette. Kis cella volt, aránylag tisztán tartva. Ablaka az udvaron levő szánalmasan szegényes kertre nyílt. A ablaktól jobbra ágy állott s benne egy férfi feküdt. Hanságy Tihamér, a jeles pedagógus és író, a szép asszony férje. Halálos kór gyötörte: szívós, alattomos, fájdalmas; agyonrombolja az egész testet, de épen hagyja az agyat, hogy az utolsó percig tisztán lássa maga előtt az iszonytató végzetet: tudóvészéből lett vízkór.

A szép asszony odarebbent az ágy mellé s leült a szélére. A beteg kinyitotta a szemét s mosolyogni próbált:

— Asszonyka, édes. Eljöttél?

Felelni akart a szép asszony, de szó nem

jött ki a torkán. Csak azt akarta mondani: »Hogy vagy, édes?« »Jobban vagy-e?« »Szép idő van odakünn!« vagy egyéb ilyen banalitást — de nem tudott beszélni. Iszonyú rémület fogta el, ahogy a beteg eltorzult, kiszórt arcába nézett, a tágra nyílt kék szemekbe, amelyekben lomhán pislogott még az élet. Ez a rémület kiült az arcára, a beteg leolvasta róla.

Vajjon meddig bírja még? gondolta a fiatal asszony s aztán zápor módjára eredtek meg a könnyei.

S a haldokló ember ép lelkén keresztül cikázott a kínos tudat:

— Soha nem szeretett engem. Meg akar már szabadulni tőlem. Milyen szép, milyen egészséges!

S rekedt hangon suttogetta:

— Ne sirj. Ez kellemetlen. Nyugalom kell, föltétlen nyugalom.

Hanságné megtörölte a szemét, visszanyerte önuralmát s mosolyogni próbált:

— Még mindig olyan szigorú vagy. A sirással a lelkemen könnyítettem. Most már megint jó kedvem van.

— Két hét múlva még jobb kedved lesz. Akkor már kint fogok feküdni . . .

Az asszony megdöbbenve idegenül nézett rá. A férfi már a következő pillanatban megbánta, amit mondott. Elvégre az asszony nem tehet róla, hogy nem szereti őt. Minek vette el? Elvette a szépségeért, a kedvességéért, az apósáért aki hajdan tanára s később legjobb barátja volt. Azt hitte, majd csak hozzásimul az asszony, meg fogja magát szeretteni tudni. Mindig lenézte a nőt, komolyan

őket soha sem vette, a tanulásnak alkotásnak élt s egyszerre aztán szükkéjét érezte annak, hogy asszony legyen mellette. S feleségül vette a legszebb s legkedvesebb példányát ama játékszernek, melynek asszony a neve. Keservesen csalódott. A játékszer nem vált be, nem tudott bántani a feleségével, nem tudta megszerettetni magát, holott maga gyöttrő szerelemre gyulladt iránta. S a felesége hideg maradt hozzá, a komoly tudóshoz, aki lángolni kezdett, mint egy őrletlen gyerkőc. Jó volt, nyájas hozzá, de hideg maradt, idegen. »Nem ért, nincs lelke; hitvány, gyarló asszony« mondogatta magában Hanságy s hideg próbált maradni ő is. De nem tudott. Viszonzás nélkül maradt hitvesi szerelme gyötörte. Megutálta könyveit, irásait, az iskolát, egész lényét ez az egyszerű, kacagó asszony foglalta le, akit meghódítani nem tudott, aki bár az övé volt Isten s ember előtt, a valóságban még sem volt övé. Még ha gyermekük lett volna! Ez talán inkább összeforrasztotta volna őket. De házasságukat az ég nem áldotta meg gyermekkel. Multak a hetek, hónapok s mind idegenebb lett az asszony. Jött aztán a férfi betegsége. Halálos kór támadta meg a tudós szervezetét. A betegnek nem volt otthon maradása, a hideg közönyös asszony mellett, aki hitvesi odaadással, éjjel nappallá téve ápolta ugyan férjét, de mégsem úgy, mint az életpárja életéért remegő asszony. Hasztalan volt Hanságné tiltakozása, a férfi a kórházba ment. Nem akart többé terhére lenni a feleségének.

S az asszony kijött hozzá a kórházba. Soha még csak gondolatban sem csalta meg

Nyári téma.

Társaságban, kávéházban, uccán, nappal is, meg éjjel is, az most a téma: *hová megy nyáron?* Az üdülést, a szórakozást, inkább a divat diktálja ma, mint az ember testi és lelki kívánsága. Most csak az tekintély, aki fürdőzik. Csak az, aki majd az őszön eldicsekedhet, hogy a nyáron Karlsbadban, Francensbadban, Osztenében, Marienbadban töltött el egy hosszú nyarat. Nem garaszkodott, mert ez nem gavalléria. Csak az a tekintély, aki ott vett lakást, ahol az egyiptomi alkirály, a perzsa sah, a francia márki, a magyar mágnás, a lipótvárosi nagykereskedő. Csak az, aki feleségét egy vagon ruhával felszerelve küldte Karlsbadba. Aki minden szombat este ellátogat a családjához s idehaza mesés szalmaözvegyi dáridókat tud rendezni.

A tőke, a vagyon kérdés nem jön számításba, ha a fürdőügy költsége váltókon alapszik is. A jó külföldi üzletembereknek az mindegy. A készpénz beszél. Hitelre nem lehet flörtölni. És miután más megoldás nincs, aki külföldi fürdőkre megy, annak bizony vezekelni kell, fizet mindenki, mint a parancsolat. Akkor is, ha a méregdrága árakra előnti az epe. Mert a divatnak, a flancnak nagy ára van.

Ha az egészségnek volna olyan ára, még hagyján. Mert az egészségünkért az utolsó garasunkat sem szabad sajnálni. De nem egészségünkre áldozunk. Csupán a divatért. Idehaza Fenyőházán, Bártlán, Pöstyénben, Borszeiken, Mehádián, Csízen, Korondon Szolyván, Koritnicán, Lukács-fürdőben, Parádon, Előpatakon, a balatoni fürdőkben meg a jó ég tudná hol, bizonyosan eleget tehetünk egészségünk helyreállításának. Nem ujságírói köz-

az urát, de a napok, amelyeket egyedül töltött a lakásában, megérlelték benne egy gondolatot. Azt hogy ő nemsokára özvegy lesz, de ezzel még záródhatott le fiatal, viruló életének érvényesülése. Csak azután lehet boldog... azután. A férje sírján piros rózsza fog nyílni az ő számára, a szabadságé, az igaz szerelemé!... Csak huszonnyolc éves volt még!

S beszélgettek. Szomorúan közönyös dolgokról. A betegszoba nehéz szagát nem tudta legyőzni az asszonyi illat, az erős parfüm, mely ruhájából áradt. Úrrá lett a szoba felett a kórházi bűz s kínosan, nyomasztóan feküdt a szép asszony mellére.

A napsugár végre is beletalált a zordon szobába s aranyos fényt ragyogtatott Hanyagyné arcán. Szép volt mint az angyal.

Keserű fájdalom markolt a beteg szívébe. Égető vágyat érzett: megcsókolni a feleségét. Ha nem is szereti, ha hidegen is hagyja, mindegy! Csókolni, csókba fojtani szerette volna a nőt, aki ma még az övé. Fel akart emelkedni, az asszony rémülten nézte. Kínos vergődés, a benuult tagok nem mozdultak már. Visszazuhanant helyére.

— Már hideg a lábam, mondta. Jön a hálál. Itt van már a lábamban. Hüül... hüül...

Ezzel a fal felé fordult és meg sem mocant.

Az asszony pedig felállott s nesztelen léptekkel sietett ki a szobából. Kiment a kórházból s útközben betért a szabónőhöz. Gyászuhát rendelt.

Kondoros Elemér.

helyek, de egyetemi orvos tanárok kémiai vizsgálódásai magasztalják a magyar fürdők gyógyító erejét. Mégis hogy áll a magyar fürdőügy? Tuszkaik Ödön dr. nagyon ügyesen jellemzi egy balneológiai lapban a magyar fürdőügy kérdését. Ezt mondja:

„A magyar fürdőügyből csak a fürdő marad itthon, mert az ügyet lejáratják, a magyart meg kijáratják az orvosok meg a családapák.”

Miért? Mert a magyar fürdőket előkelőségek nem látogatják, mert a magyar fürdőkön nincs semmi újítás, a magyar fürdőkön nincs társadalmi élet, ott csak a kaszt rendszer dominál, a magyar fürdőkön a bérlők valóságos fosztogatók, akik silány ételleket szolgálnak föl, nem tartanak fenn szalonokat, nem gondoskodnak olcsó kirándulásokról, kényelmes szállításokról, maguk az orvosok elzárkóznak, begombolóznak, voltaképpen egyebet sem lehet magyar fürdőn csinálni, mint kártyázni.

Van ezekben az érvekben sok igazság. Mikor azonban a kezdetleges magyar ipar pártolása uton-utfélen felhangzik s itt-ott igazán meg is indult, éppen így *iparügynek* kell a magyar fürdőügyet is tekinteni. A magyar fürdő felkarolása kiegyenlíti az ellentéteket, a publikum és bérlők között. A legtöbb bérlő rettenetes bérösszeg súlya alatt görnyed. Az üzletre nem akar ráfizetni, mert az akkor neki nem üzlet, hanem kára. Ő azon a publikumon vasalja be a bért, aki a fürdőn megfordul. Azon a kevésen. Ha azonban a fürdők látogatottsága növekedik, neki is engednie kell a tarifából. A fürdő képe is megváltozik. A konyha is rendezetebb lesz, olcsón lehet enni, kellemesen pihenni, a közlekedés is javul, a fürdődíj is olcsóbb, sőt a társadalmi együttélés kellemesége is szebb, kívánatosabb lesz, mert az az eszme, hogy a hazafiság fog kezdet a hazai pénz itthon *tartására*, közelebb hozza az embereket egymáshoz.

A fürdőkre készülő családok gondolják meg ezeket, mielőtt csomagolnának. Szakítsunk a divat szertelenségével. Ha több család kezdet fog, egyetért abban a városban vagy faluban, a divat epidémiája lassan-lassan ki fog veszni. Hazafias kötelesség ebből országos mozgalmat kezdeni. A magyar közvagyon ne eméssze ez az ostoba divat. Hadd maradjon itthon az a sok millió. Hadd kamatozzék a magyarnak bőven adott száz meg száz gyógyvize, a haza népének. Hadd forogjon itt a mi pénzünk, ahol nyomorról beszélnek; ahová azonban a teremtés szerető kézzel osztogatott természeti kincseket; olyanokat, melyeket a külföld régen aranybányákká csinált volna.

Kezet kell fogni. Az orvosok mind-egyike legyen egy-egy élő reklám. Ne küldjék betegeiket a külföldre, ha több arzént, több vasat, több jódot, brómt, szénsavat találnak a hazai gyógyvizekben, mint a külföldiekben.

A módi.

Végig szemléltem a bérmlás szentségének kiszolgáltatását. Ifjak, leányok ezrei se-reglettek a főpásztor elé, hogy elnyerjék apostoli áldását és beteljenek a Szentlélek kegyelmével. Magasztos, ünnepestes volt a szertartás, a lelket fölemelte a föld göröngyeiről föl a minden kegyelem kútfejéhez, Istenhez.

Az ünnep e magasztos hatásában is föltűnt szemünknek: mily rohamos átalakuláson ment át népünk viselete.

A föld népének különösen leánygyermekai, akik eddig egyszerű, nemes és olcsó viseletükben oly üdék, oly szépek valának, most már mint cicomás hölgyek, idres-bodros, csipkés-fodros öltözékben — akár kényes úri dámák — vonultak a templom elé.

Különösen Sümeg és Csabrendek leányai tüntek föl öltözékükkel s rikítóan példázták, mennyire belekerültek a fényűzés ördögének hatalmába.

Népünknek szertelen nagy átka ez a tulságos módi. Kútforrása anyagi és erkölcsi romlásának s szinte a nemzet elpusztulásának csiréjét rejti méhében.

A divat és fényűzés ereje valóságos nagyhatalom a lelkeken. Neki elleneállni, nyomásától szabadulni a legerősebb lelkek sem igen tudnak. Mert nagy tömegeket ejt hatalmába s a tömeg természetes hatása alól az egyednek valóban nem mindennapi lelki erőre van szüksége, hogy magát emancipálni tudja. Ez a nagyhatalom immár megkerítette népünk legalsó rétegeit is és éppen ebben rejlik nemzetsorvasztó veszedelme.

Ez a szertelen módi kettős veszedelemmel fenyegeti népünket. Az anyagi tönk szelére sodorja, mert meg nem bírható terheket ró rá. Az a drága ruházatkodás sehogy sincs arányban népünk jövődelmével, életmódjával s amúgy is agyonterhelt anyagi helyzetének sokszor megadja a kegyelemdőfést az anyagi pusztulásba.

Azután meg kész erkölcsi veszedelem. A módinak meg kell lenni, török, vagy szakad. Hej, de sokszor nem bírja az erszény, vagy megakasztja az apa és anya józan okossága. Am a démon hatalmába ejtette a leányzó egész lelki világát, ettől a hatalomtól szabadulni nem tud, erkölcsi ereje ellene állni nem képes s odaadja a legdrágább kincsét, erkölcsét, becsületét, hogy a nagy Molochnak áldozatot nyújthasson.

Nemzetgazdasági szempontból pedig valóságos nemzeti csapás ez a nagy módi. Az, mert minden íze, minden porcikája külföldi. Régebben a magyar asszony a maga termelte és fonta kenderrel látta el jó erős, tartós fehérneművel házanépét, ma a szemnek tetszetős, de ócska ernyedt osztrák portékából kerül ki a fehérnemű. Régebben földműves népünk szinte egy-egy emberöltőre elég ruhát kapott a jó kőszegi és pinkafői posztóból, meleg el nem nyúheto szűrt a veszprémi darócából. Ma? Ausztriából árasztják el silány portékával, amely pár hét alatt ronggyá mállik rajta.

A magyar föld gyümölcse, a magyar izom ereje, munkája, fáradsága, vörítéke így ömlik át, silány, komisz cafatért, rongyért. Népünk pedig szegényedik anyagi erejében, züllik szellemi és erkölcsi életében kimondhatatlan nagy kárára a nemzet tőkájének, jövő életének.

Meg kell állítani pusztító árában ezt az idegen portékából táplálkozó szörnyű mételet: a módit. Az alföldön, Csongrádmegyében egyik érdemes községi jegyző hívta föl a pusztító, ragadós nyavalyára a társadalom intéző köreit. Intelligens férfiak és hölgyek siettek a hívó szóra, hogy a nép szertelen módija ellen fölvegyék a harcot. Erre a példára szükség van nálunk is. Addig is azonban, míg a sorakozás megcsik, intelligens hölgyeinknek kellene jó példával elüljárniok az egyszerű, olcsó viselettel, a fényűzés csökkentésével. Mert a módi nyavalyája felülről hatol lefelé. De minél mélyebben ereszi gyökereit az alsó néposztály rétegeibe, annál nagyobb nemzeti veszedelem kerekedik belőle.

Deák Ferenc szerint a fényezés a magyaroknak átok. Álljuk újjá ennek az átoknak a politika, a társadalom, az egyház, a műveltség és felvilágosítás minden fegyverével.

Meghívó. A Sümegvidéki gazdakör f. évi június 15-én délelőtt 9 órakor választmányi, 10 kor rendes közgyűlést tart. *Tárgyszorozat:* 1) Az amerikai telep ügye. 2) Intézkedés a hátralékok ügyében. 3) Tisztújítás. 4) Indítványok. A választmányi gyűlésre a választmányi, a közgyűlésre pedig az összes tagokat tisztelettel meghívjuk. Sümegen, 1905. jún. 5. Tisztelettel: Hayden Sándor elnök. Les Károly id. titkár.

H I R E K.

— **Személyi hir.** Örömmel értesülünk, hogy *Hornig* Károly megyés püspök egészsége annyira javult, hogy holnap reggel már el is utazik sümegi székházából pihenés végett hinterbrühl nyaralójába.

— **Bérmálás.** Június 4-én végezte *Hornig* Károly báró megyés püspök a bérmálást Káptalanfán. A község meleg, szíves óvációval fogadta a főpástort. A község határáig az Eszterházy grófi család színeibe öltözött bandérium vonult elébe, ugyanitt a község birája fogadta. A község szélén díszes diadalkapú állott, ahol *Ley* János körjegyző üdvözölte öngyméltségét. Mise és szent beszéd után a püspök 1945 hívőnek adta föl a bérmálás szentségét. Utána visszatért sümegi otthonába. Június 5-én Nyirádon a püspök betegsége miatt már *Kutrovác* Ernő győri főszentelt püspök bérmált. Ugyanő szolgáltatta ki 6-án a sümegi plebánia templomban a csehi, mihályfai és gógánfai hiveinek is a bérmálást, 7-én reggel pedig elutazott, hogy az egyházmegye egyéb helyein is részesítse a hivatást a bérmálás szentségében.

— **Hivatalvizsgálat.** *Sztaniszlavszky* Adolf, a zalaegerszegi törvényszék elnöke folyó hó 6-tól 9-ig megvizsgálta a helybeli járásbírószágot, a tapasztalt rendről, szorgalomról és munkásságról meleg elismeréssel nyilatkozott s teljes megalapozásának adott kifejezést. Pénteken este visszautazott Zalaegerszegre.

— **Kinevezés.** A kereskedelmi miniszter *Schröder* Terézt gógánfai postamesterré, a pénzügyminiszter *Fuchs* Ede sümegi adóhivatali ellenőrt éiesdi adópénztárossá nevezte ki.

— **A zalaegerszegi főgimnázium Sümegen.** A zalaegerszegi főgimnázium 114 tanulója 8 tanár vezetésével folyó hó 8-án Sümegre érkezett. A reggel félkilencor berobogó vonatnál a helybeli reáliskola tanári kara nevében *Popovics* Miklós, a bazaltbánya képviselője *Steiner* Simon, *Löb* Ignác és *Löb* Ernő fogadták őket. A kirándulók a vonaton egyenest a bazaltbánya közúdjához tértek. Miután ezt megsejlelték, a társaság nevezett képviselői 10 órával vendégelték meg a kirándulókat. Ennek elköltése után fölmentek a Sarvally zeta tetejére, aztán tanáraiuk érdekes magyarázatai kíséretében megtekintették a bányát s a gépházat, ahonnan a kosarak szállítják le sodronykötélen a bazaltot. Egy óra volt, mire a városba értek. A lövő társulat helyiségében egyszerű magyaros ebédhez telepedett le a társaság. Az ebéd folyamán *Kellemen* Károly dr. reáliskolánk igazgatója üdvözölte meleg szavakkal a kirándulókat, kiknek nevében *Bencsik* János tanár mondott köszönetet a szíves fogadtatásért. Kipihenven a délelőtti út faramalait, a *Damay* múzeumot szemlélték

meg, ahol a muzeum tulajdonosa és *Zombori* Andor tanár szolgáltak magyarázatokkal. Innen fölmentek a várromokra, majd kivonultak a temetőbe *Kisfaludy* Sándor és *Szegedy* Róza sírjához. *Bencsik* János tanár megható szép szavakkal emlékezett meg a költőről, hazaszeretetre s nagyjaink emlékének megbecsülésére buzdítva az ifjúságot. A szép beszédre elénekelték a *Himnusz*t s visszatértek a lövő társulat kertjébe. Majd a mész és téglá gyárat szemlélték meg, ahol *Steiner* Simon társulajdonos magyaros vendéglátással fogadta őket. Hat óra után átvonultak a pályaudvarra s a helybeli tanárok s a sümegi intelligenciának több tagjától szíves búcsút véve, vidám hangulatban, az út faramalaitól meg nem törve hazaindultak Zalaegerszegre. Azt hisszük tapasztalatban gazdagon, szívükben édes emlékekkel tértek haza otthonukba.

— **Majális.** Tulajdonképpen nem is majális volt a helybeli áll. reáliskola f. hó 7-én tartott mulatsága. Gondtalan kedves kirándulás a zöld, madárdalos erdőbe, ahol a nagyok édes örömmel vettek részt az aprók lelki örömeiben. A fiataloknak, a gondtalan kedves örömeinek a napja volt ez. Már reggel 8 órakor dob és trombitaszó mellett kivonult a fiatalok s késő délutánig az árnyas erdő vidám zsvaj, játékok lármája, versenyeke zaja verte föl. Délután 3—4 órakor gyülekezett a városi közönség. Fiatal, friss asszonyok, vidám leánykák — táncra készen s bizony csak a késő este vetett véget a kedves mulatságnak.

— **Vizsgarend.** A helybeli népoktatási intézetek vizsgáinak sorrendje: *Az áll. reáliskolában* az évvégi vizsgálatok sorrendje a következő: 16-án d. e. r. kat. és izr. vallás-tan I—IV. osztály; 16-án d. u. 4-kor testgyakorlás I—IV. osztály; 17-én d. e. magyar, német, földrajz II. osztály; 17-én d. u. ének I—IV., gyorsírás III. IV. osztály; 19-én d. e. természetrajz, számtan, mértan I. osztály; 20-án d. e. magyar, francia, német, történet, földrajz III. osztály; 21-én d. e. algebra, természettan, mértan, rajz IV. osztály; 23-án d. e. természetrajz, számtan, mértan II. osztály; 23-án d. u. magyar, német, földrajz I. osztály; 24-én d. e. számtan, természettan, mértan, rajz III. osztály; 24-én d. u. német, magyar, francia, történet IV. osztály. A vizsgálatok d. e. 8-kor, d. u. 2-kor kezdődnek. Záró ünnep 29-én d. e. 8-kor. A vizsgálatokra s a záróünnepre az érdeklődőket tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Az elemi fiú- és leányiskolában: Június 13. és 14-én hiitan. 15-én a II. fiú-osztályban 16-án délelőtt a felsőleányiskola I., délután a II. osztályban. Kézimunka és rajzok e napról fogva megtekinthetők. 17-én az elemi iskola I. leányosztályában, délután 3 órakor kivonulás a faiskolába. 18-án az ipariskola három osztályában. 19-én délután a II. leány, délután a III. leányosztályban. 20-án az egyesített IV. V. VI. leány-osztály, délután az I. A fiú-osztályban, utána a fiúk tornázása. 21-én az I. b. fiú-osztályban. 22-én délelőtt a III., délután a IV. fiú-osztályban. 24-én délelőtt a felső-leány tanulók tornája után ének és szavalás. Vasárnap 25-én a Ramassetter ház leányiskola udvarán reggel 8 órakor az évzáró ünnepély. Az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk. Sümegen, 1905. jún. 11-én. Bánfi Alajos, igazgató.

— **Erélyes rendelet.** Zalavármegye okos, üdvös rendeletet alkotott, hogy az építkezések az egészségügynek, köztisztaságnak és a helyiségek csinos voltának megfelelően történjenek. Am az építendő közönség nem igen respektálja a rendeletet, mint a tapasztalat igazolja. Most vármegyénk alispánja erélyes rendeletben arra utasította a közigazgatás hatóságait, hogy a rendelet pontos megtartását szigorúan ellenőrizzék s a mulasztásokat kellőképpen megtorolják. Jó volna, ha megfelelő módon kioktatnák a közönséget az építő szabályrendelet dolgában. Mi már annak idején szakavatott tollból ismertettük a rendeletet, de szélesebb körökben is ismertetni kellene.

— **Villamos világítás Zalaegerszegen.** A zalaegerszegi képviselőtestület f. hó 8-án

tartott gyűlésében 30 szóval 15 ellen elfogadta a Ganz-gyárral kötött szerződést s így a villamos világítást megszavazta. A határozatot meglebbezik.

— **Közszemlén.** A községi választók névjegyzéke f. hó 11-től 16-ig közszemlén van. Az érdeklődők a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

— **A sümegi közfürdő tatarozása** teljesen elkészült s a vízzel tele medence várja a fürdőzőket.

— **Gazdaggyűlés.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége e hó 26-án Balatonfüreden gazdaggyűlést tart, amelyre *Hertelendy* Ferenc főispán, mint a Zala megyei Gazdasági egyesület elnöke a következő meghívóval hívja meg vármegyénk gazdáit: »A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége folyó hó 26-án délután 2 órakor nagyméltóságú *Darányi* Ignác úr elnöke alatt Balatonfüreden a gyógyteremben nagy gazdaggyűlést tart. Az érdeklődő megyei gazdákat, de különösen a Zala megyei Gazdasági egyesület tagjait ezennel felkérem, hogy a gyűlésen minél számosabban megjelenjenek. Zalaegerszeg, 1905. június 7. *Hertelendy* Ferenc, a Z. G. E. elnöke.

— **Harcserű gyakorlatok Tapolcán.** Június hónapban a pécsi 19. és 20., a székesfehérvári 15. és 18. honvédegyezred Tapolca vidékén harcserű gyakorlatokat végez.

— **Tejszövetkezetek Zalában.** Vármegyénkben 1904-ben 50 tejszövetkezet működött, 3969 taggal, 7411 üzletrésszel (tehén). Szállítottak 5,672,509 liter tejet s készítették 253 350 kg vaját. A bevétel 547,756 K volt. A csabrendeki szövetkezetnek 247 tagja volt 489 tehénnel. Szállítottak 308,172 l. tejet s 12,132 kg vaját produkáltak 30,300 K értékben. — *Gógánfán* 132 tag volt. 212 tehén után szállítottak 219,449 l. tejet s 9801 kg vaját készítették. Bevétel 17,802 K. — *Káptalanfán* 120 tag volt, 160 üzletrésszel. Szállítottak 1600 l. tejet, készítették 785 kg vaját, bevétel 1981 K. — *Nagygörbőn* 160 tag volt 132 üzletrésszel. Szállítottak 101,412 l. tejet, készítették 4007 kg vaját, bevétel 8940 K. — *Türjén* 194 tag volt. Tehén 452. Tej 388,611 l. Vaj 17,293 kg. Bevétel 38000 K. — *Ukk* 33 tag, 83 tehén, 103,208 l. tej 4015 kg vaj, 8454 K bevétel. *Zalabér* 370000 l. tej, 16650 kg vaj, 34000 K bevétel. — *Zalaszentgrót* 405,399 l. tej, 16812 kg vaj, 39114 K bevétel. Az egész országban volt 584 szövetkezet. A tagok száma 55,981, 93,839 üzletrésszel. Szállítottak 95,364,909 l. tejet, készítették 2,958,739 kg vaját. Bevétel volt 12,199,029 K.

— **Országos vásár.** Silány volt a Csabrendeken f. hó 8-án tartott országos vásár. A száj- és körömfájás miatt a hasított körmű állatok fölhajtását eltiltotta a hatóság s emiatt gyöngye volt a kirakó vásár is.

— **Gazdászok mulatsága.** Gazdászokból álló rendezőség június hó 17-én Keszthelyen a Hullám-szálló termeiben nyári táncmulatságot rendez. Kezdeté este 9 órakor. Személyjegy 3 korona, családjegy 7 korona. A tiszta jövődelmet jótékony célra fordítják.

— **Vásár.** A keszthelyi úrnapi vásár más-kor e nap után való csütörtökön van. Az idén e napra Péter-Pál esik, ezért a vásárt Úrnapi előtt való csütörtökön, június 15-én tartják.

— **A tapolcai önkéntes tűzoltóegyesület** június hó 25-én nyári táncmulatságot tart.

— **A tüdővész pusztítása Zalában.** Az emberiség nagy ellensége, a tüdővész hatalmas pusztítást visz végbe a legszélesebb óvodintézkedések dacára is. A magyar birodalomban március hónapban 9260 egyén halt meg tüdővészben. Ebből a numerusból a Duna jobb partjára esik 1333. Vármegyék szerint Dunántúl elhaltak: Zala megyében 203, Somogyban 181, Baranyában 157, Fejériben 110, Györmegyében 64, Komárommegyében 78, Mosonban 54, Sopromegyében 113, Tolnában 111, Vasban 179, Veszprémben 92. — Zala megye tehát vezet. Itt puszt-

tított legjobban a tudóvész, ami eléggé érthetetlen. Van még a Dunántulon megye, mely fekvésénél fogva egészségtelegebb Zalanál, mely azonban mégsem éri el azt a rekordot, melyet mi elértünk.

— **Dal pályázat.** A Dunántuli Dalosszövetség pályázatát hirdet egy eredeti magyar-férfi négyes karra. A szöveget magyar szerzőtől szabadon választhatja a pályázó, a dal eredeti legyen. A pályaműnek zenei kidolgozásra nézve szabatos magyar ritmussal, magyar szellemmel kell bírnia és nagyobb öszkarok által előadásra alkalmasnak kell lennie. A mű letétele tulságos magas és nehéz ne legyen, előadásának időtartama 6 percnél többet ne vegyen igénybe. A pályaművek vezérkönyv alakban a szokásos jelígyés levéllel folyó évi augusztus hó 15-ig a Dunántuli Dalosszövetség titkárához (Gürtler Ferenc, Nagykanizsa, Takarékpénztár) címzendők. Pályázhat minden magyar honpolgár. A beérkezett pályaművek el vagy el nem fogadása fölött a szövetség rendes bíráló bizottsága dönt. Pályadíj: I. 100 K, II. 60 K, III. 40 K.

— **Igaz e?** A Magyar Hírlap közli az alábbi kedves, azonban kevés valószínűségű apróságot:

Vaszari Kolos hercegprimás pappá szentelésének félszázados jubileuma alkalmából Zalamegye egyik előkelősége küldte nekünk a következő sorokat:

Amikor Vaszary Kolos hercegprimás lett, Keszthely ura, Festetics Tassziló gróf meghívta vendégül. A hercegprimás elfogadta a meghívást és válaszó levelében megjelölte a napot, amelyen Keszthelyre érkezik.

Keszthely lakossága és a főúr diszes fogadtatást rendezett Vaszari Kolos tiszteletére. A helység határán diadalkaput emeltek, ahonnan a grófi kastélyig lombfűzések díszeltek. Lovas bandérium és ezerekre menő tömeg várta a hercegprimást. Szívzorongva várták a megérkezést. Multak a percek sőt az órák, de a várvavárt előkelő vendég nem érkezett meg. Sőt hír sem jött felőle. Hirtelen nagy zápor is kerekedett, ami elmosta az ünnepet. A közönség hazaszéledt s csak a főszolgabíró reménykedett még a hercegprimás megérkezésében. Diszes négyfogatú kocsiján az országutra hajtattott s ott várta a hercegprimást, akinek Balaton-Füredről kocsin kellett volna érkeznie. Hosszas várakozás után egyszerre megpillantotta a főpapot, aki gyalogszerrel közeledett a sáros országuton. Mellette haladt titkársja, Kohl Madárd dr. és hű inasa Gyuri, aki nemrég halt meg. A főszolgabíró megkérdezte a késés okát. A hercegprimás így felelt:

— Ha megigéri, hogy amit elmondok, nem kerül az újságba, megmagyarázom a dolgot. Mint diák gyalog mentem Keszthelyről Tihanyba s mikor hercegprimássá lettem, megfogadtam, hogy ugyanezt az utat mint hercegprimás is megteszem Tihanyból Keszthelyre. Kegyeleti tény volt tehát késésem oka. De ugye nem kerül újságba?

Ugy látszik mai napig nem is tudták meg a hírlapok.

— **Öngyilkos földmíves.** Bóka András kövágóörsi földmíves már régóta betegeskedett. Gyógyíthatatlannak vélte baját, ami annyira elkeserítette, hogy folyó hó 6-án betegágyában mellbe lötte magát és azonnal meghalt.

— **A süket ember halála.** A Buda-felől Csáktornyára délután 12 óra 58 perckor érkező gyorsvonat a csáktornyai állomás közelében egyik átjárónál elgázolta Pacsek György zalaujvári 80 éves lakóst. A szegény öreg süket volt és nem hallotta a közeledő vonat dübörgését.

— **A 48-ik gyalogezred.** Nagykanizsán állomásozó zászlóaljja, mint a pozsonyi V-ik hadtest parancsnokságtól értesülünk, augusztus 5-étől szeptember 19-éig csapatgyakorlatokon időzve, helyi állomásától távol lesz.

— **Kútba fulladt kis leány.** Hoffmann József sáskai lakos kisdéd gyermekét a 11 éves dajkára bízta, ki azt a kút kávjára

állította. A még gyermek dajka félretekinése alatt a kisdéd a kútba esett. A megrémült dajka a szülőkért futott, mire azonban a kis gyermeket a kútból kihúzták, már megfulladt.

— **Alkoholmérgezés.** Kovács Mihály tapolcai lakos 5 éves kis fia az előtte hagyott pálinkát megitta s egy napi kínlódás után meghalt. A gyilkos ital, mely a felnőttest lassan öli meg, gyorsan végzett a gyenge gyermekkel.

— **A furfangos atyafi.** Egy paraszt vásárra vezette lovát. Egy vizen kellett átmennie, de hogy a vámfizetést elkerülje, úgy próbálta a vizet átúsztatni. Kísérlete azonban nem sikerült, mert mikor a víz közepére ért, az ár lesodorta lováról. Rémülten kiabált segítségért a közeli révészeknek, de azok hallani sem akartak róla, mivel csupa zsugoriságból pár fillérért még az életét is kockára tette.

— Nektek adom a a lovam árát, csak segítetek ki — kiabált kétségbeesetten.

— Nem hiszünk neked — felelték vissza a révészek:

— Ugy nyerjem el a mennyei boldogságot, hogy teljesen nektek adom.

A nagy esküdözésre végre mégis csónakba ültek a révészek és hamarosan kimentették lovastól együtt.

— No, most jöjjetek velem a vásárra, hogy magatok győződjétek meg róla, mennyiért adom a lovam. Az ára, mint ígértem, a tiétek lesz. Elmentek.

A vásáron hamar vevője akadt a lónak.

— Mi az ára ennek a lónak? — kérde.

— Egy krajcár, — felelt a paraszt.

Megütödvé nézett rá a vevő, de a révészek sem különben.

— Te vagy bolond, vagy engemet akarsz bolondá tenni.

— Sem én nem vagyok, sem téged nem akarlak bolondá tenni. A lovam ára egy krajcár; ha tetszik jó, ha nem tetszik az is jó.

Fejcsóválva húzza elő a vevő az erszényét, kifizette a krajcárt és el akarta a lovat vezetni.

— Hóhó! Nem oda Buda. Igaz, hogy én a lovamat neked eladtam egy krajcárért, csak hogy a kötőfék nélkül nem adom ám, annak pedig száz pengő az ára. A vevő látva, hogy még mindig türethető vásárt csinál, kifizette a kötőfékért a 100 pengőt. Akkor odafordult a paraszt a bámuló révészekhez.

— Amint látjátok, — mondá nekik — én a lovamat egy krajcárért adtam el és mivel az árát nektek ígértem, ime fogadjátok szívesen — és odanyujtá a krajcárt. A révészek megnyult orral távoztak onnan, a paraszt pedig a markába nevetett.

— **Családi dráma.** Nagykanizsán Schönberger M. fűszeres boltjában volt üzletvezető Leitner Rudolf. Leitnert mindenki jóra való, munkás és békés indulatú embernek ismerte, ki azonban egy év óta nagyon megváltozott. Ugyanis nemrég került a házához feleségének az anyja, ki oka lett a további folytonos civódásoknak. A két asszony folyton veszekedett és ha a férfi is beleavatkozott, akkor mindketten ő ellené forgultak. Később a viszálykodás annyira elfajult, hogy egy éve Leitnert elhagyta az urát, ki pedig nagyonszerette őt és a szomszéd házában üzletet nyitott. A válopert is megindította az asszony. Leitnert e naptól kezdve kicserélték, Kötelkedő lett és különösen feleségével volt sok baja. Azt akarta, hogy az asszony térjen vissza hozzá, meg aztán bántotta a konkurencia is. Az asszony azonban hallani sem akart urától. Ettől kezdve az elkeseredett ember naponta rögtönzött botrányos jeleneteket az asszony boltjában, az asszony pedig nem méltányolta a férfi felindult lelki állapotát és minden egyes bántódásért, vagy sértésért a bíróságnál keresett megtorlást. Leitner legutóbb ismét rosszul bánt el az asszonnyal, miért ez ismét a bírósághoz fordult. Leitner tudta, hogy megint elítélik. El is ítélték 8 napi fogságra. Június 8-án reggel az asszony pénzt vett magához, hogy egyik cégnél fi-

zetéseket teljesítsen. Mikor kilépett a boltból, elébe ugrott Leitner töltött revolverrel és rákiáltott: »Te megdöglesz, aztán én is megdögölöm.« Ezzel az asszonyra sötötte a revolvert. Az asszony kiabálva futásnak eredt. Leitner még négyezer utáná lőtt. Az egyik lövés a jobb combján találta az asszonyt, ki a kövezeten megbotolva elesett. Ekkor Leitner hozzárohant és a revolver agyával fejbeütötte. Mikor azt hitte, hogy az asszony meghalt, ott hagyta és nyugodtan mondta a boltban: »Becsaptak rosszak a töltények.« A megrémült szomszédok kérdezősködésére nem válaszolt, hanem ki ment a kertbe és ott kétszer magára lőtt. Az egyik golyó horzsolta a koponyát, a másik azonban átfurta a koponya falát és fejét borzalmasan megroncsolta. Azonnal telefonáltak a rendőrségre s csakhamar megérkezett Pilitz Soma dr. orvos, ki a sebesült fejt bekötözte és mentő kocsin a kórházba szállította. Az asszony sérülése nem súlyos, Leitner azonban a kórházban rövid kínlódás után meghalt.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Minden háziasszony
büszkesége a jó kávé.

Kathreiner-fele

Kneipp-maláta kávénak

egyetlen háztartásban sem
volna szabad többé hiányoz-
nia a kávéital készítésénél.

Osak az eredeti csomagokat
kérjük a »KATHREINER-
névvel.

Ung. I. b. 11965

Schicht mosókivonatából e hó 13. és 14-én t. vevőinknek egy eredeti csomagot INGYEN adunk próbaképpen. Tisztelettel Würzburger Jakob.

2266/tk. 1904.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. íbság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Cilli Ignác és társa végrehajthatóknak Makk István és neje végrehajtást szenvedő elleni 600 K, tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a Zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő szegvári 42 sz. tjkvbeni A. I. 1-11 sorsz. a. 47. 123. 140. 212. 275. 282. 327. 613. 671. 740. és 892. hrsz. a. jószágtestből Makk István neje álló 1/3 részre özv. Horváth Jánosné Vas Juliánna haszonélvezeti joga érintetlen hagyásával 871 K 20 f, kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1905. évi július hó 15 ik napján délelőtt 10 órakor Szegvár községében nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak 74 K-t készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A sümei kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság.

Sümege, 1905. évi május hó 28. napján.

Saághy kir. aljbiró.

Tiszteletteljesen értesítem Sümeg város és vidékének n. é. közönségét, hogy néhai **Pethő Károly** kályhás-mester üzletét átvettem s műhelyemet a **mai finomult izlésnek és kívánalmaknak megfelelően** átalakítottam és újonnan berendeztem.

Mintáim és munkám művészies kivitelűek s raktáron tartom a legújabb szecessziós különlegességeket is. Elvállalok olcsón és felelősség mellett minden szakmába vágó megrendelést, mint bárminő sztilű kályha, takaréktűzhely, kandaló stb. állítást, átrakást, javítást. És raktáron tartom a kertészetnél szükséges cikkeket is.

Hazánk nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim biztosítékul szolgálhatnak arra, hogy a legkényesebb igényeket is képes vagyok kielégíteni.

Szíves pártfogásért esedezik

mély tisztelettel

TAMÁS JÁNOS,

kályhás iparos.

1964/tk. 1904.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Német Lőrinc közadós csőd ügyében a zalaegerszegi kir. törvszék területén lévő Sztgrót mezővárosi 37. sz. tjkvbeni 2. sor 32. hrsz. a. (ház a 31. sz. a. udvarral) felvett ingatlanból Német Lőrincet illető felerészre 1800 K. — a 281. sz. tjkvbeni 493. hrsz. (szántó-föld a csöngén 1200 □ öl) Német Lőrinc s neje Tót Mária tulajdonát felvett ingatlanra az 1881. 60. t. c. 156. §. d) pontja értelmében egészben 352 K., — a 422. sz. tjkvbeni 312 hrsz. a. (szántó-föld a csöngén 1200 □ öl) Német Lőrinc s neje Tót Mária tulajdonát képező ingatlanra egészben 202 K. — a csáfordi 227. sz. tjkvbeni 631. hrsz. (pince, szőlő, szántó-föld, felső hegyen) felvett ingatlanból Német Lőrincet illető felerészre 524 K. ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1905. évi július hó 27. napján** délelőtt 9 órakor **Csáford**, — d. e. 11 órakor **Zsentsgrót** község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 180 K 35 K, 20 f, 20 K 20 f, 52 K 40 f t készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A sümei kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság Sümege, 1905. évi május hó 10. napján.

Saághy kir. aljbiró.

1705/tk. 1905.

Árverési hidetmény kivonat.

A sümei kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Bárdió György dr. végrehajthatónak Német József végrehajtást szenvedő elleni 24 K 60 fil. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő udvarnok 280. sz. tjkvben 346. 433. 530. 860. 1160. 1267. hrsz. a. felvett ingatlanból B. 10. sorsz. Német Józsefet illető $\frac{1}{10}$ részre 752 K kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1905. évi július hó 12. napján** délelőtt 11 órakor **Udvarnok** község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 75 korona 20 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendlete 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 172. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A sümei kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság.

Sümege, 1905. évi április hó 25. napján.

Saághy kir. aljbiró.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut ruhaneműek mosására, a **Schicht** által újonnan feltalált

mosó kivonat,

„Asszonydicséret“

védjeggyel,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

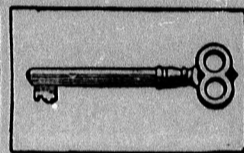
1. Az eddig szükséges volt mosási időt a földre csökkenti.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett czég kezességet vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosáshoz képest.

Mélikülözhetetlenné válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“

Jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. Minden káros alkatrésztől mentes.

..... Mindenütt kapható! .....

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig

A legnagyobb úyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

Alulírott tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy nyomdámot megnagyobbítottam és

új betűkkel és gyorssajtóval

rendeztem be. Így abban a helyzetben vagyok, hogy mindennemű kereskedelmi, ügyvédi és privát nyomtatványokat, valamint műveket és folyóiratokat izléses és tiszta kivitelben állíthatok elő.

Mídon ezt a n. é. közönségnek b. tudomására hozom, b. pártfogásukat kérve, maradtam

teljes tisztelettel

özv. Horvát Gáborné.

1030
1905.

Árlejtési hirdetemény.

A Marcalér és mellékárkainak tisztogatása Zalavármegye alispánjának 1904. évi június hó 1-én 7146/ni. 1904. sz. alatt kelt jogerős véghatározatával elrendeltetvén, a szükségessé vált földmunkálatok teljesítésére a következő feltételek mellett árlejtési hirdetemény bocsáttatik ki:

1. Az összes árkok hossza: 13650 méter.
2. A kiemelendő föld mennyisége 20000 méter.
3. A munkálatok a f. évben befejezendők.
4. A munkálatok során a víz elzárási munkálatokat vállalkozó tartozik saját költségén teljesíteni, úgyszintén az elbontást is.
5. Az ajánlattevő nyilatkozzék, hogy a kérdéses munkálatokat naponként hány munkással kötelezi magát végeztetni és hogy mennyi idő alatt képes teljesíteni.
6. Az ajánlattevő méterenkint a föld kiemelését hány fillér egység árban vállalja el.
7. Az ajánlattevő az ajánlattételét egyidejűleg 500 korona bánatpénzt tartozik ezen hivatalnál letenni akár készpénzben, akár takarékpénztári könyvben, melyet a végelszámolásakor vissza fog kapni, megjegyeztetvén, hogy ezen 500 korona az ajánlat elfogadása esetén mint biztosíték fog visszatartatni.
8. Az ajánlatok írásban adandók be.
9. Az ajánlatok beadásának határideje f. évi június hó 24 ikének d. e. 9 órája.
10. Az ajánlatok a sümegi járás főszolgabírájánál adandók be.
11. Az ajánlattevő nyilatkozzék az iránt, hogy a teljesített munkadíját milyen időszakban óhajtja felvenni.
12. Ajánlattevő nyilatkozni tartozik az iránt is, hogy a munkálat természetét, a terveket és helyi viszonyokat részletesen ismeri.
13. A tervek, műszaki leírás, költségvetés a sümegi járás főszolgabírájainál tekinthetők meg.
14. Az ajánlattévk f. évi június 24 én d. e. ezen hatóság előtt személyesen is megjelenhetnek.
15. Az ajánlatok fölött a döntés f. évi június 24 én d. e. fog megtörténni, miről az érdekeltek nyomban értesülve lesznek.

Sümege, 1905. évi június hó 3 án.

Karácsony, szolgabíró.

Porcellán
edények, servi-
cek üvegárúk,
minden kivitelben a
legolcsóbban
Würzburger Jakabnál
Sümegegen kaphatók.